

NEOMEJENO

– besede med mejami –
beatriz chivite ezkieta

drugebesede
||| |

bestehitzak
||| |

Prevod: Helena Fošnjar

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

Trg Omonia Plaza

Spokojnost in naglica
trg prekrivajo
zelena plastika in gradbeni odri

v senci
negibne
golobice

vse naokrog
premikanje avtomobilov
drvenje motociklov
hupanje rumenih taksijev

v senci
negibne
golobice

na cementu
čakajo
gledajo me
gledam jih
gledamo se
sedim, čakajoč, kot one

v senci
negibne
golobice

gruča otrok
s poreklom
toda brez destinacije
v igri ploskanja rok
tam v kotu

ob zvoku njihovih dlani
golobice odletijo
toda tiste druge
nimajo

kril.

Vice ali časovne meje

Nekoč si rad poskakoval
med belimi črtami
na prehodih za pešce
da si lahko občutil vrzel
med svojimi nogami.

Stopal si
na odtočne kanale
da si lahko občutil praznino
pod svojimi stopali.

Želel si
plesati
na površju zamrznjenih trenutkov

spati
v komi
dolgega stavka

moliti
v nasilnem vzdihu
jokajočega otroka.

Ubežati
v hipu
vrata se zaprejo
in tvoj dih
se razoklje na dvoje.

Želel si, da bi trenutek,
ko se jajce razbije
trajal večno

neomejeno.

Beatrix Chivite sebe NI označila kot varno v tej mizoginistični

družbi
v zahodni
desničarski politiki

v ljubezni
v begunski krizi
v Uber-ju
v medijskih lažeh in nagnusnih torticah
v apatiji
v brezposelnosti mladih umetnikov
v dežju

Doma

Med sprehodom
po kitajski četrti
najdem kakšnega izmed koščkov

Tudi v petju
italijanskih turistov
najdem drobce svojega doma

V vseh četrlih
velikih mest
hočem odkriti
kos svojega
domačega ognjišča.

Nočem prečkati
mej, da bi našla
vse izgubljene drobce
svojega doma.

Oda oranžni

Oranžna
je prazna pločevinka
žafrana
sonce na pesku
senca drevesa breskve
osamljeno tuljenje
beneški špric
Irčeva brada
viski in med
hrošči ujeti
v prazgodovinsko
smolo.

Oranžna je hip,
ki sledi trenutku
oranžna je eksplozija
oranžna je moč
šepeta, moč
besed, ki se jih ne sme izgovoriti.

vse bi moralo biti
preprosto oranžno.

Oda beli

Vonj po oblačilih,
ki se sušijo v kleti,
okus tvojih ust
v jutrih
in perilo
stare nune,
vse to je belo.

Vse nikdar izgovorjene besede,
notranjost kroga,
spomin na mojo babico
ter mrzel jasminov čaj,
vse to je belo.

Bele so moje prsi
spomladi,
sled, ki jo nariše letalo
čez nebesni svod,
ličički brez lupine
in lasje moje mame.
Tudi ti so beli.

Bela je sol,
ki prekriva telesa
vseh tistih,
ki umrejo med prečkanjem
mediteranskega morja.

Oda rumeni

Nekdo žvižga
v hodniku.

Črički.
In tvoje oči, ko
se nasmehneš,
so tudi rumene.

Lahkoten ples
zvezdni utrinek
trobenta v puščavi
in lučka z okusom limone.

Zid tvojega očeta
je rumen.

Pik ose.

Vreščanje
triletne dekllice
med tekanjem po vrtu
je rumeno.

Zvok violine
v prazni stavbi šole.

Pivo je rumeno
in dvom je rumen
pivo
dvom
pivo
tenki prsti
umazani od cvetnega prahu
zobje
starega kadilca
in pesnika.
Tudi pšenica je rumena.

Rumene so
strahopetne izjave
in sočnost
kriminala in prešuštev.
Rumeno je pričkanje.

Rumeno je kukavičje gnezdo
politikovo srce.

Oda modri

Poezija, ki jo bereš
v tišini
je modra
slovenske kuhinje
v aprilskem popoldnevu
so modre.

Odsev tvojega strmenja
v vodnjaku
je moder.
Dnevi otroštva
in borovnice,
ki jih stiskaš
v pesteh
so modre.

Tvoja najljubša lasulja.

Svetloba, ki vstopa
v cerkev,
japonski odtisi,
lanena obleka,
glas imama
in prazen
bazen
so modri.

Modre so ledene ustnice
dekleta, ki spi
na tleh nekega
južnoevropskega
trga.

Oda rdeči

Laurino božanje
je rdeče
tako kot poleti
njena stopala.

Sveža rana
je rdeča.

Rdeče je fino vino
in nagla jeza.

Tretji orgazem v eni noči
je rdeč
jeza ob nesposobnosti napisati
dobro pesem
je rdeča.

Rdeči so zadnji dnevi moje menstruacije.

Popravki, ki jih nameniš
mojemu pisanju
in mojemu glasu
so rdeči.

Moji tamponi so rdeči
moj umazani jezik
in moj prt.

Udarec
po jekleni mizi je rdeč
streljanje, ki si ga slišal
v množici
zid templja.
S krvjo prepojeni Mediteran
je rdeč.

Trenutek, v katerem
se razpoči zrno koruze, je rdeč.
Vsi bomo rdeči,
ko se prebudimo.

Poletje

O! Toliko sonc
med temi vrsticami
toliko izgubljenih luči
na tem listu papirja.

Podoba

Ležim na mestnem obzidju
otroci me pogledajo in pravijo:

- sezula je čevlje
- sonči se
- ožgalo jo bo
- padla bo.

Uši

Ko sem prispela
v hotel
je imelo nekaj otrok uši

in tako sem se spomnila nate
mala sestrice
in na tvoje nenehno praskanje.
Zate to niso bili paraziti
bili so podnajemniki.

Ohranjali so te budno
in žgečkali
tvoje misli

morda pa je bila tvoja motnja pozornosti
samo poljubljanje,
razposajena igra
tvojih ljubljencev

zakaj ne maramo
obiskovalcev,
ki nas prebudijo?

Oda zeleni

Koldove krave
ne vedo
v čem se razlikuje
trava
na eni strani
te nevidne linije
od tiste na drugi strani

vse je zeleno
tako zeleno

zeleno

mokro in živo.

Izpostavljeni

Na platformi
je vse neznano
na široko odprto
pred nami.

Ljubezen

Tvoja žena
je sinoči
padla iz postelje

medtem, ko poslušáš
jazz v baru,
božáš
nogo, ki počiva
v tvojem naročju.

Koliko obrazov vidimo?

Poglej tisti par tam
sedita v restavraciji
ne gledata drug drugega
ne govorita
zdolgočasena sta, in prestarašena

poglej tisto staro gospo
kako poljublja tistega ubogega
starega psa
pes jo sovraži
toda ona ne ve

poglej tista dva debeluha
kako jesta ogromne sladolede
pravkar sta izgubila službi
jezna sta
ti pa jima zavidaš
njuna velikanska sladoleda

Koliko obrazov vidimo
jokati v tišini?
med besedami, med svetovi, v katerih živimo.

Lahkotnost

Nekoč si spal v moji postelji
toda ločeval naju je cel svet
nekoč si spal v moji postelji
toda neviden zid
je razdvajal najini blazini

ko si zapustil mojo posteljo
si vstopil v moj svet
ko si zapustil mojo posteljo
je lahkotnost porušila
meje med nama.

Piksli

Za tvojim sivim zaslonom,
tam se skrivajo
okusi in ljubkovanja

letijo naokrog po kozmosu
in se pojavijo
v tej podobi polni pikslov,
v teh besedah, ki se nalagajo,
v teh videih, ki se shranjujejo.

Zlomljeni pogledi

S težkim kladivom
porušiš zgradbo

z ostro besedo
tišino

z nežnim dotikom
strah

z lahno tančico
najina strmenja.

Brez napisa *Chiara ti amo* na zidu

Odkar sem bila majhna
sem prebirala besede
ki napolnjujejo ulice

sprva
sem jih brala na glas
s svojo mami
kasneje pa nezavedno
molče, v svoji glavi

nezavedno, kot zapreš oči med kihanjem
nezavedno, kot zaspiš v avtomobilu med vožnjo
nezavedno, kot prične razbijati srce v disku
nezavedno

na zidovih
na kažipotih
na tleh
na umazanih avtomobilih

Farmacia
Zara
Bus Station
Independentzia
Chiara ti amo

Ko sem stopila iz letala
nisem mogla prebrati
vseh besed, ki so me obkrožale
in nenadoma
sem začutila
praznino
vse ostalo je bilo tam
manjkale so samo moje besede

Farmacia
Zara
Bus Station
Independentzia
Chiara ti amo

Kam

Izstopil si
na postaji brez imena

nobenega perona
bila je sredi žitnega polja

Bil si edini, ki je izstopil
brez prtljage
brez potovalk

hodiš

proti kraju,
kjer spi sonce.

Razpoke

Piham in sopiham
da bi napihnila
gumijasti obroč
v obliki rožnatega flaminga

tečem gor
po stopnicah, ki vodijo navzdol

čakam na vlak,
ki je že odpeljal

ali nemara ni nikoli prišel.

Pišem z nalivnikom,
ki mu je zmanjkalo črnila

ali ga nemara nikoli ni imel.

Objamem svet
ki razpada

ali je nemara od nekdanj razdrobljen.

Skočila bom v vodo
brez tvojega gumijastega oborča
in se potopila

ali pa mogoče ne

Spustila se bom po stopnicah
in se ozrla navzgor

svet
preveč polomljen
da bi bil poezija

preveč skrit
da bi ga bilo moč opisati.

Prestopek

Prečkaj
linijo
brez linije
ni prestopka
brez prestopka
ni linije

meja
razteza
svoj brezkončni
teritorij

neskončna
meja
v gibanju

nekaj otrok
je zgradilo
peščen grad

divji val
prihrumi
in osvoji
neznano

ozemlje
z gradom

moker pesek
se strjuje
voda lomi
linijo
mejo
med
kopnim in
oceanom.

Kako pisati?

Ne vem
kako napisati
ironično pesem

Ne vem
kako napisati
romantično pesem

Ne vem
kako napisati
postmodernistično pesem

Ne vem
kako pisati pesmi

ko me resničnost
zadene
poskušam zapreti oči
toda ostanejo odprte

Strmim in strmim
ter onemim

kaj naj rečem?
katere besede bi zmogle ublažiti
toliko bolečine?

svetloba?

Tvoji l-ji

Kdo za vraga
želi poslušati
moj avtorski glas

vsakemu svoje

Želim si ukrasti
tvoje l-je

Hočem, da moj 'l'
preprosto izgine

da bodo lahko le vaši glasovi
peli

kakor to počnejo
zmeraj
utišani
toda ne molčeči.

Beatriz

Ustvarjena sem bila
da te popeljem
v raj

Lahko ti samo
obljubim
da te bom spravila ob živce.

Hotel

Rdeča elektronska ura
na avtomatu za cigarete
migota
vsako sekundo se strahoma prižge
sužnja časa

muha sedi
na avtomatu za pomaranči sok
debeluh pogleduje na svoj telefon,
medtem ko njegova žena jé kivi
s platično žlico.

Anonimna glasba igra,
ki so jo za anonimne hotele spisali
anonimneži.

Moški se vrne v svojo sobo
stopi v kopalnico
se oprha
in brisače odloži
na tla,
sicer jih ne bodo oprali, sem prepričan.

začuti
pesek na tleh
med nožnimi prsti

vrata prednje sobe
se zaprejo

muha še ni opravila
s pomarančnim sokom
izgubil bo vse vitamine

uro je še vedno strah

čas ima pesek med nožnimi prsti

muha zaspi na uri
njene številke ne merijo več časa
samo še s sladkorjem preplavljen srčni utrip muhe.

Emotikonu brez ust

Muca ti je snedla jezik

niti besede ne rečeš
ne smehljaš se

ne bojiš se
ne hlipaš

samo oči imaš

kje si izgubil svoj jezik?
katera je bila zadnja beseda,
ki si jo zašepetal?
kako sam sebi prepevaš?

Tovornjakarju

Prilepljena na vrata
tvojega tovornjaka
je ženska
v majcenem bikiniju

danes je vroče
in lepilo
se topi v kotičkih
v avgustu
je ne bo več tam
na plaži bo

danes smo 17. junija
tvoja hči praznuje
tretji rojstni dan
ampak
ni signala
tukaj, v tem kraju
brez imena

pogledaš naprej
proti horizontu
- ta oster nož -
prereže tvoje oči
v dve kisli
polovički kivija.

Za Abda

Pokažem ti svoj potni list
poteče leta 2019
in je burgundski

na naslovnici sta
ime moje države
in njen grb
že davno obledela
ampak je burgundski

strani so polne žigov
in na vsaki izmed njih
je majhna risba
živali selivke
ali kakšnega historičnega transportnega sistema
in burgundski je

oglej si ga
nato mi ga vrni

moj potni list
odpira
več nevidnih vrat
kakor ljubek nasmeh
tvoje hčerke Vianne;
saj je burgundski.

'Beatrix pridi hitro v Atene'

Kdo sem jaz, da te sprašujem
zakaj si prišel sem
kdo sem, da te sprašujem
o tvoji veri in
o tvoji mrtvi sestri

'Saj si želim govoriti o tem, toda ne preko sms sporočil'

In s temi očmi nedolžnega belopoltega dekleta
in s to zapečeno kožo
ki nastane, če popiješ preveč piv na soncu
in z nekaj knjigami poezije
zaradi katerih se počutim kot intelektualka

Sem 'pisateljica na rezidenci'

včasih nosim šal ovit okrog glave
in trdim, da sem videti kot iz Afganistana,
toda nisem, nisem
seveda, da nisem, pizda!

Belopolta sem
na moji osebni izkaznici piše, da sem bela,
jaz pa pišem o tebi

ker se počutim slabo
počutim se slabo, ker sem tukaj
ne da bi vedela, kaj tu počnem

počutim se slabo
in storim napako,
da verjamem, da sem sposobna
pisati
o tvoji jebeni bolečini

Babica

Tako malo vem o tebi
vem, da si bila frizerka
bila si višja od svojih prijateljic
ob sredah si mi dajala
temno črno čokolado.

Tako malo vem o tebi
'txalo-txalo' in 'sagutxu'
sta bili tvoji baskovski besedi
v tvoji španščini pa ni bilo zaznati
kakšnega posebnega naglasa

Tako malo vem o tebi
oboževala sem tvojo juho iz jagnjetine
in podedovala sem
tvojo strast do filmov in romanov

Tako malo vem o tebi
tvoj oče je bil 'visok kot trdnjava'
vzel te je v naročje
prvič v Bilbao
nekje okrog leta 1943
prestrašila si se
kdo je bil ta moški?

Tako malo vem o tebi
leta 1936
ko si bila stara
samo nekaj mesecev
sta z mamo
na lesenem čolnu odpluli
do Francije
oče je ostal za vama
kdo je bil ta moški?
kdo si bila ti?

Babica, tako malo vem o tebi

.

Vrt

Vrata vrta
so pozimi vedno zaprta
letos je bolezen
pomorila bor, javor
in sivko
samo lovor je preživel

poletje je tu
in moja mama
je odprla vsa vrata

vhodna vrata
so zmeraj odprta

če želi kdo vstopiti
naj kar vstopi – tako pravi ona
vse, kar bodo našli, so knjige
in branje jim bo koristilo.

Mafijcu

Zdaj si milijonar
Ti baraba!

Ponoči, ko spustiš veke
vidiš oči
kako se držijo plastičnih motornih čolnov,
v temi,
išoč kopno

išoč deželo, ki jih ignorira
v morju, ki jih premetava
v tišini
samo v tišini
včasih
molijo

jutri boš v Punta Cani
na počitnicah,
ki jih tako zelo potrebuješ.

Dvojezični Microsoft

Agian, postane 'Again'

Zurekin - 'Sure, king'

Bakarrik, 'bakery'

Otoitz, 'otitis'

in seveda,

Beste hitzak

'My Best Hits'

Stevardesi

Nihče več te ne gleda
nihče te ne posluša
koreografija,
ki nam je bila tako všeč v devetdesetih
nas več ne pritegne

ne nasmihaš se nam
ko vstopamo
ne daš nam
ne vode ne sladoleda

ni ti treba imeti
dolгих las
ni ti treba biti
samo lep obraz

ali vsaj
upam, da ne

Brezposeln za eno leto

Ali na pol brezposeln
saj to sploh ni brezposelnost
dva tedna tukaj
teden tam
toda zakaj se pritožuješ
saj ti je vseč to tvoje življenje,
mar ne?

sediš pred svojim računalnikom
bereš ironične članke
in objavljaš na Facebook messenger-ju.

medtem, ko ti razlagam svoje mnenje
o Bienalu in Documenti
razkuham makarone
pizda, Bea, to je bila edina stvar,
ki si jo morala danes narediti.

Spremenili so se v nekaj podobnega
gumi,
kakor vse, česar se dotakne sonce,
kakor danes tvoji možgani

no, kakorkoli, pojdi že ven in kupi toaletni papir
in pojdi na pivo
ja, na pivo.

Dajanje

Ti daješ kri

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

on daje riž

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

ona daje obleke

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

mi dajemo igrače

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

oni dajejo svoj čas

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

kdo izmed nas bi se odpovedal sreči, da smo se rodili tukaj?

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

kdo izmed nas bi se odpovedal temu hladnemu dežju?

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

kdo izmed nas bi se odpovedal svojemu mirnemu življenju?

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

kdo izmed nas bi se odpovedal emu nebu brez dronov?

in klinemo 'všeč mi je' na Facebooku. Deli. In kaj potem?

kdo izmed nas bi se odpovedal svojemu privilegiju?

MediterraneOH

OH

reke krvi

OH

upanje krvavi

OH

srca se lomijo

OH

samo voda

slana voda

OH

toliko Uliksesov

toliko Mojzesov

OH

razpri morje,

razgrni to deželo,

da jo bomo lahko vsi prečkali.

Prazna taborišča

Nekdo je že pisal
o praznih nacističnih koncentracijskih taboriščih
paraliziranih v časih grozodejstev.

Nekdo je že pisal
o praznih vaseh Černobila
paraliziranih ob koncu sveta.

Nismo še pisali dovolj
o tem mediteranskem morju
o njegovih obalah, polnih plastičnih
meduz in oranžnih rešilnih jopičev.

Nismo še pisali dovolj
o ograjenih evropskih poljih,
polnih šotorov in žice

ali o medvedkih, narejenih iz žice, o bombažu, žeji in izgubljenem upanju.

Obmejni pes

'Hola guapa,
to nisi ti,
veliko lepša si, kot na fotografiji'

pomežikneš mi

gledaš
samo
mojo fotografijo
in moje joške
'buen viaje'

potujem
zate sem 'ekspatriot'

moja babica
je bila 'izgnanka'
moj prijatelj
'begunec'
moj sosed
'migrant'

besede, samo besede
ne sprašuj nas, kaj smo,
vprašaj, kdo smo.

Oda črni

Noči niso črne
temno modre so
in včasih
barve okre

vsi dnevi
brez besed
so črni

jutra brez sadja
so črna
tako kot zenice
in vhodi v tunele.

Nafta je črna
jebena nafta
onesnažene obale so črne
odlagališča pnevmatik so tudi
črna.

Droni so črni
dim eksplozije
je črn
ekrani, ki nas gledajo
so črni.

Nič in neskončnost
sta črna
strah je črn
in bolečina, ki je tako globoka,
kot tvoje zenice v temi,
je črna.

Maribor, Evropa

Sedim na evropskem
trgu
nekega poletnega jutra

Naročim
kavo z mlekom
in čokoladni rogljič
cigani igrajo 'besame mucho'
in 'Les Champs Elysses'
na svojih harmonikah

dostavljenci raztovarjajo svoje tovornjake
natakar na pragu kadi cigareto

turisti se odločajo, kaj početi
vrabci kljuvajo po moji mizi

študenti z velikimi nahrbtniki
se pogovarjajo o koncu tedna

sestra mi piše na whatsapp
govoriva o Baumanovi tekoči ljubezni

Evropa, moja Evropa, stara in z amnezijo
Evropa ima obraz moje babice po očetovi strani
Evropa je utrujena stara gospa

izkusila je vojne in divje zabave
uspelo ji je kupiti si krznen plašč
in zdaj počiva na svoji rjavi zofi

Evropa živi v strahu
toda ne ve,
česa se boji
stara je, samo stara.

ko umre
kdo bo sedel na njeno zofo?
kdo bo podedoval njen krzneni plašč?
kdo bi si danes sploh še želel starega krznenega plašča?

I.

zelena veja
prečka mejo
kam spadajo
slive?

II.

srna ni vedela
kaj so bodice
dokler se ni ujela
nekje pri Dobovi

tudi srne so umirale
ker niso imele
evropskih potnih listov.

III.

prečkaš črto
in nenadoma
si svoboden

kot v otroških
igrah
zmagaš

Schengen

Nekoč, nekoč
smo bili ista dežela
nekoč med nami ni bilo razlik
nekoč smo bili sorojenci
nekoč smo pili isto mleko
nekoč smo brali iste knjige

ta nekoč ni tako daleč nazaj

potem smo se ločili
poudarili smo razlike med nami
jaz nisem od tam
ti nisi od tukaj
kaj je 'tam'?
kaj je 'tukaj'?

Šentilj

Šentilj je razpotje
lačna sem
usmerijo me
k piceriji ob cesti

natakar ima leno oko
na radiu igra balkanska pop glasba
na mizi počiva ogromna steklenica kečapa

par parov z mini krili
njihova koža je prekrita z grdimi tetovažami

bordel po imenu Yucatan
izposojena bela limuzina
parkirana zunaj

cenen supermarket
in drva za kurjavo
naložena pred vsako hišo

avtomobili z avstrijskimi registrskimi tablicami
bencinske črpalke in ceste, ki vodijo proti gričem

poletje je
ampak čutiti je hlad

dolgočasna sobota je
vonj po borovcih

pari strmijo v svoje telefone
neko dekle se dotakne svojega gromozanskega
prstana iz ponarejenega zlata
druga se igra
z uhanom v svojem popku

na drugi strani ceste
distribucijski center Paloma
tovornjaki polni klobas prihajajo in odhajajo

nasproti salona za lasersko odstranjevanje dlak.

Druga stran

Ta pesem
je med dvema svetovoma
med severom in jugom

ta pesem
visi na bodicah
neke zarjavele žice

čaka na ograji
spi na betonu
zidu
spada tja
na rob

ta pesem je polna
negotovosti
neznano je spredaj
znano še vedno zadaj

ta pesem je moja
a tudi tvoja

ta pesem
je samo platforma
za preskok
na drugo stran

ne da bi vedeli kaj, kdo, kje ali kdaj je druga stran
zapremo oči
in se poženemo
v neznano

Odpravnik vlakov

Oblečen je v
modre hlače
in nosi rdečo čepico
njegova koža je zagorela
njegove oči zelene

čaka na postaji
z rožnatimi stenami
in rožami na okenskih policah
v nekem majhnem slovenskem kraju

ko vlak prispe
dvigne svojo zastavico
ko vlak odpelje
naredi isto

ostane
na postaji
gleda
še vedno stoji.

Angleškemu jeziku

Govorim tvoj jezik
toda ne spadam tja
sem samo turistka v tvojih besedah
oblačim tvoje zvoke
s primerki iz daljnjih krajev
moj R je kRepek
Rrdeča roža
zalivam tvoj slovar
s sokom iz korakov
moje preteklosti.

Ogledala

Nočem pisati o tebi
ti bi to povedal bolje

nočem narediti tvojega portreta
potrebujem tvoj avtoportret.

Družina nojev na poti

Hodim počasi, bosa po avtocesti
tako ali tako me nihče ne čaka
ne sedaj
ne več
ne še
na meji me ne vprašajo po mojem potnem listu
samo družina nojev gleda, kako grem mimo

nobene policije ni
ograje so tam
sedaj
že
še vedno
nihče ne skrbi zanje
nihče jih ne odstrani

nekdo je pustil svojo srajco na žičnati ograji

po nesreči prestopim čez, v Avstrijo

varnostne kamere
nadzor
mirnost

prazni šotori
vonj po vroči plastiki

predstavljam si jih
polne otrok,
ki objemajo svoje
starše

zdaj so
prazni
tudi objemi so
prečkali mejo

varnostne kamere
snemajo samo
mirnost.